

Από τα πανηγύρια ως το πλιάτσικο, πόση είναι η απόσταση;

Του [Ρούντι Ρινάλντι](#)

Θλιβερές διαπιστώσεις για την κυβερνητική χρεοκοπία

Διαπίστωση πρώτη: Όταν ακούμε πανηγυρισμούς από κυβερνήσεις και πολιτικούς του συστήματος, κρατάμε μικρό καλάθι. Κάποτε υπήρχαν πιο ισχυρά θέματα που συνοδεύονταν από θριαμβικές ιαχές όπως η είσοδος στο ευρώ (Σημίτης) οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 (σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος). Στη μνημονιακή εποχή πανηγυρίζεται η δόση, η «διαπραγμάτευση» (20 Φλεβάρη 2015), η «αξιολόγηση» (που ακόμα δεν έχει κλείσει) η δήλωση κάποιου παράγοντα που την ερμηνεύουμε όπως θέλουμε. Η κυβέρνηση και ο Τσίπρας (με τον συνέταιρο Καμμένο) πανηγυρίζουν την περίπου «έξοδο από τα μνημόνια». Γιατί, έτσι τα σκίζουν αυτοί.

Διαπίστωση δεύτερη: Κολυμπάμε μέσα στο ψέμα που έχει γίνει επικοινωνιακός «θεσμός». Μάλιστα, το θράσος μεγαλώνει όταν το ψέμα, η κοροϊδία του λαού, οι κωλοτούμπες, συνοδεύονται από πανηγυρισμούς (που ξεφτίζουν γρήγορα) και το άσπρο βαφτίζεται μαύρο κατά περίπτωση. Ο κυνισμός της κυπριακής παροιμίας «είπα ξείπα, την παρόλα μου τη χέζω» αγγίζει την κορύφωση: αφού ο κόσμος τα 'χει τούμπανο, οι κυβερνητικοί περνούν στην επίθεση. «Δεν υπάρχει μεγαλύτερο

ψέμα από το ότι λέμε ψέματα, ποτέ δεν είπαμε ψέματα. Αυταπάτες είχαμε, ψέματα δεν είπαμε». Η βιασύνη να μετακινηθούν από τη θέση του κατηγορούμενου στη θέση του κατήγορου, δεν είναι παρά η συνομολόγηση της ενοχής τους, παρ'όλο που την απεκδύονται με θόρυβο. Ο Ανδρέας Παπανδρέου έλεγε -προφανώς ψευδόμενος- ότι οι Βάσεις φεύγουν (ενώ αυτές έμεναν) τύλιγε όμως το ψέμα σε ένα κοινωνικό συμβόλαιο με στρώματα και τάξεις της ελληνικής κοινωνίας. Σήμερα, το ψέμα, πάνω στα ερείπια και το κουφάρι της κοινωνίας, δημιουργεί θυμό και οργή, ακόμα κι όταν δεν βρίσκουν τρόπο να εκφραστούν.

Διαπίστωση τρίτη: Η παρέα που κυβερνά είναι ικανή για όλα. Δεν έχει φραγμούς και ενδοιασμούς. Είναι βουλιμική για εξουσία. Δεν είναι μόνον ο κυνισμός της. Είναι η απόλυτη αδιαφορία για τον τόπο, την κοινωνία, τους κινδύνους που ελλοχεύουν, το μέλλον. Δεν ισχύει το «οι άλλοι είναι χειρότεροι». Η ομάδα είναι ό,τι χειρότερο γιατί: περνά όλα τα μνημονιακά μέτρα που θέλει το Διευθυντήριο - ενώ οι άλλοι δεν μπορούσαν- που μετατρέπουν την Ελλάδα σε Μπανανία της περιοχής, είναι βουτηγμένα στο ασύστολο ψέμα και τρίτον έχει μια εγγενή διαχειριστική ανικανότητα (ας είναι καλά οι ΠΑΣΟΚοι που έχουν ψηφίσει ένα, δύο και τρία μνημόνια μέχρι τώρα: Κουρουπλής, Μάρδας, Σπίρτζης, Φάμελος, Παραστρατίδης, Κατσέλη). Μόνον επικοινωνιακά έχει να επιδείξει έργο, κι αυτό γιατί ο λαός είναι κουρασμένος, δεν προβάλλει στον ορίζοντα εύκολα μια εναλλακτική πρόταση και ο παλιός πολιτικός κόσμος έχει χάσει κι αυτός την αξιοπιστία που είχε.

Διαπίστωση τέταρτη: Η μεταπολίτευση κλείνει με ένα γκραν φινάλε. Η τελική της φάση, η μνημονιακή περίοδος ολοκληρώνεται με φαντασμαγορία: Είναι η Αριστερά που κυβερνά σχεδόν μόνη της (με τη συνδρομή των ΑΝΕΛ) και αντί, όπως επαγγελλόταν, να σταματήσει την καταστροφή, τη συνεχίζει, κομπάζοντας ότι λυτρώνει τον τόπο από τα δεσμά. Μια αμαρτωλή Αριστερά, που αφού στήριξε τη λύση Καραμανλή το 1974, αφού έγινε ουρά του ΠΑΣΟΚ και του Α. Παπανδρέου για χρόνια, αφού θεώρησε ως σοσιαλισμό τα καθεστώτα του «υπαρκτού», αφού χαιρέτησε το διαφημιστή πίτσας Γκορμπατσόφ (τον άνθρωπο που έβγαλε εκτός νόμου το ίδιο του το κόμμα) σαν ανανεωτή του σοσιαλισμού, αφού συγκυβέρνηση μαζί με την Ν.Δ. το δίχρονο '89-'91, αφού στελέχωσε το σημαντικό στρατόπεδο και πήρε μέρος στις σταυροφορίες του (ευρώ, Βαλκάνια, Ολυμπιάδα) τώρα, ως κυβερνώσα Αριστερά, πρέπει να εκτελέσει τα συμβόλαια που έχει αποδεχθεί. Δεν μπορεί να σταματήσει στη μέση τη «δουλειά». Business as always.

Διαπίστωση Πέμπτη: Όταν ακούμε τη λέξη χρεοκοπία, αυτή δεν αφορά μόνο το

οικονομικό πεδίο. Η χρεοκοπία της Αριστεράς ως εναλλακτικής πρότασης είναι βαθιά, θα σηματοδέψει καθοριστικά – πολιτικά και ιδεολογικά – το «μετά» που έρχεται. Η στρουθοκάμηλος δεν προστατεύεται από τους κινδύνους όταν κρύβει το (μικρό) κεφάλι της στη γη...

Πανηγυρίζουν για το πλιάτσικο!

Δεν είναι μακριά η 20ή Φλεβάρη 2015, όταν πάλι η κυβέρνηση το 'χε ρίξει στα πανηγύρια για την συμφωνία που είχε αποδεχθεί. Τότε είχε υπογράψει μνημόνιο μόνο που δεν δήλωνε ότι είχε γίνει κάτι τέτοιο. Τότε είχε παραδώσει τα κλειδιά της χώρας στην τρόικα, αφού δεν μπορούσε να νομοθετήσει στην Βουλή παρά μόνο με τη σύμφωνη γνώμη της. Το Χίλτον είναι η συνέχεια αυτής της πολιτικής. Ο Κατρούγκαλος πριν φέρει νομοσχέδιο περνά από την σουίτα του 7ου ή 8ου ορόφου και δίνει αναφορά. Ο κάθε Κατρούγκαλος. Μέχρι και η κ. Θεανώ που ίσως πάρει προαγωγή στον ανασχηματισμό...

Υπόγραψαν ανακοινωθέν με το οποίο δεσμεύονται πως δεν θα υπάρξει κούρεμα του χρέους, θα νομοθετήσουν προαπαιτούμενα για τα κόκκινα δάνεια, τον ΦΠΑ, τις αποκρατικοποιήσεις μέσα σε 15 μέρες ώστε στις 24/5 να κλείσει η αξιολόγηση. Φυσικά θα πρέπει να διευκρινιστούν οι διαδικασίες και οι λεπτομέρειες του «κόφτη».

Βέβαια, ο Τσίπρας στο κυβερνητικό συμβούλιο υπό τον ήχο χειροκροτημάτων(!) των κλακαδόρων υπουργών τόνισε πως κατέληξαν σε συμφωνία χωρίς πρόσθετα μέτρα, χωρίς την κάβα. Ούτε τρεις μέρες δεν κράτησε το ψέμα. Όλα πρέπει να τα νομοθετήσουν έως τις 24/5...

Όχι μόνο τα κόκκινα δάνεια αλλά και τα πράσινα -τι φρασεολογία για να μην καταλαβαίνεις- περνάνε σε διεθνή funds και βλέπουμε. Όχι το πακέτο μερικών αποκρατικοποιήσεων αλλά το σύνολο της δημόσιας περιουσίας εκτός από παραλίες και... Υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων με σύνθεση που καθορίζουν οι Δανειστές. Ο «κόφτης» είναι άλλη μια περήφανη νίκη της κυβέρνησης... Με αυτόν καλύπτονται τα 3,6 επιπλέον δισ., ενώ δημιουργείται ένας μηχανισμός που δεν ελέγχεται από πουθενά και αυτόματα επιβάλλει μέτρα για να καλυφθούν κενά που υπάρχουν στο πρόγραμμα. Μόνο που τέτοιους μηχανισμούς -αποεθνικοποίησης κάθε πτυχής της οικονομικής και πολιτικής διαδικασίας- θέλει να εγκαταστήσει το Διευθυντήριο της Ε.Ε. σε όλες τις χώρες.

Πρόκειται για πλιάτσικο. Πλιάτσικο-εξπρές που οι 153 που ψηφίζουν υπέροχα, θα το στηρίξουν με αισιοδοξία. Έλα Μάκη Μπαλαούρα και Νίκο Μανιέ και οι υπόλοιποι της «ταξικής μεροληψίας», ελάτε πρώην αετοί της φοιτητικής ΚΝΕ (Κατρουγκαλοπολάκηδες) κι εσείς παιδιά της ανανέωσης με ανθρώπινο πρόσωπο, σηκώστε τα χεράκια! Τι κατάντια...

Τι κι αν έλεγε ο Πουланτζάς πως ο σοσιαλισμός ή θα είναι δημοκρατικός ή δεν θα υπάρχει. Απλά και κυνικά δεν υπάρχει πλέον ζήτημα σοσιαλισμού. Αυτά είναι ιδεοληψίες και μεγάλες αφηγήσεις. Τι κι αν επέμενε ο Γκράμσι πως η αλήθεια είναι επαναστατική. Σάπισε στη φυλακή. Η πολιτική είναι η τέχνη της ψευδολογίας. Εμείς είμαστε «καλλιτέχνες», κυβερνώσα Αριστερά, όχι μαλάκες.

Πούθε φυσούν οι άνεμοι στην Ευρώπη;

Το πρόβλημα της «σταθερότητας» αποκτά πρωτεύουσα σημασία σε μια στιγμή που οι τριγμοί στην οικονομία και την αρχιτεκτονική της ευρωενωσιακής Ευρώπης ακούγονται έντονα. Η σταθερότητα δεν είναι απλά οικονομικό γεγονός, έχει ιδιαίτερη ανάγκη από την πολιτική. Στην ουσία η πολιτική είναι αυτή που δημιουργεί και επιτείνει την αποσταθεροποίηση. Οι φυγόκεντρες τάσεις όσο είναι υπόκωφες και μοριακές δεν δημιουργούν αποσταθεροποίηση. Από την στιγμή που ρευστοποιούνται οι πρωτύτερες ισορροπίες τότε ξεπροβάλλουν και πολιτικές προτάσεις-διεργασίες που δημιουργούν στοιχεία αποσταθεροποίησης. Η Ελλάδα ήταν επίκεντρο εδώ και χρόνια. Παραμένει επίκεντρο, όχι γιατί οικονομικά και πολιτικά δεν έχει τιθασευτεί, αυτό έχει συντελεστεί σε μεγάλο βαθμό, λόγω του γεωπολιτικού παράγοντα που την περιτυλίγει. Βρίσκεται στη δίνη αλλαγών και εξελίξεων που δεν επιτρέπουν εύκολες σταθεροποιήσεις.

Αυτήν τη στιγμή, όμως, μια έστω μερική σταθεροποίηση στην Ελλάδα, με την έννοια της αποφυγής απρόβλεπτων εξελίξεων στην οικονομία (άρα και στην πολιτική σφαίρα) είναι επιλογή Ευρωπαίων και ΗΠΑ, κυρίως μπροστά στο φόβο του Brexit και δευτερευόντως τις εκλογές στην Ισπανία. Ακόμα κι αν υπάρχει διχασμός μέσα στα επιτελεία (πχ Γερμανία Μέρκελ Σόιμπλε και ΔΝΤ-Ε.Ε. κ.λπ.) τα θέματα που συνδέονται με αυτόν μπορούν να «διευθετηθούν» μέσω πρόσκαιρων συμβιβασμών. Το «μαλάκωμα» της στάσης απέναντι στην κυβέρνηση Τσίπρα μπορεί να ερμηνευτεί κάτω από αυτό το πρίσμα, και αυτό αντανακλάται στα «πανηγύρια» της κυβέρνησης και στην κριτική που αναγκάζεται να κάνει ο

Κ.Μητσοτάκης ακόμα και στην πολιτική της Ε.Ε. («ακολουθεί λάθος μείγμα οικονομικής πολιτικής για την χώρα»).

Τα πυκνά ταξίδια, πέρα από την διπλωματία των τηλεφώνων, κυρίως στις ΗΠΑ (Ν. Παππάς) και αξιωματούχων της Ουάσιγκτον σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και Ελλάδα, δεν πρέπει να διαχωριστούν από την «σταθερότητα» που πρέπει να επιβεβαιωθεί. Όπως το ΔΝΤ, έτσι και οι ΗΠΑ δίνουν την «τεχνογνωσία» τους με το αζημίωτο σε όλα τα επίπεδα. Για την χώρα μας, κυρίως, γεωπολιτικά. Ο νοών νοείτω...

Πηγή: <http://www.e-dromos.gr/apo-ta-panhgyria-eos-to-pliatsiko-posh-einai-h-apo-stash/>

Στην τρύπα που μας χάσανε, ας μην τους αφήσουμε να μας θάψουν κιόλας!

Της Μαρίας Δεναξά

Εχοντας ρίξει μαύρο στην ενημέρωση, σφραγίζοντας τους δρόμους που οδηγούν σε Μαξίμου – Βουλή και αφήνοντας επιλεκτικά τον ελληνικό λαό να παρακολουθεί τα τελευταία δραματικά επεισόδια της ελληνικής κρίσης, οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι ενός λαού που έχασε την σοφία του και αλληλοσπαράζεται μέσα στον διχασμό του, ετοιμάζονται να ψηφίσουν και να υλοποιήσουν μέτρα που συμφωνήθηκαν στην διαπραγμάτευση του Ιουλίου.

Η διαρροή ότι «ψηφίζονται μεταρρυθμίσεις που δεν είναι συμφωνημένες με την Τρόικα για να κατευνάσουν τους παντοδύναμους Γερμανούς και το ΔΝΤ», είναι μέρος της πλοκής του προβλέψιμου σεναρίου που θέλει τους δικούς μας να σπεύδουν στις Βρυξέλλες, με τα ψηφισμένα ολέθρια για την κοινωνία μέτρα αναχείρας, για να «διαπραγματευτούν» “δήθεν” σκληρά.

Στη συνέχεια στο επόμενο Eurogroup στο τέλος Μαΐου, θα απειλούν με «εκλογές ή δημοψηφίσματα», μέσα στον Ιούνιο θα προκύψει το λεγόμενο «αδιέξοδο», για να φθάσουμε στον Ιούλιο που με την εκβιαστική απειλή της χρηματοδοτικής ασφυξίας εκ μέρους των δανειστών, τα διαχειρίσιμα παιδαρέλια θα υπογράψουν και θα ψηφίσουν πάλι ότι τους δώσουν, γαρνιρισμένα με την πικρή σάλτσα άλλης μιας διάσωσης της τελευταίας στιγμής. Εκτός κι αν...

Εως το επόμενο μνημόνιο, μέχρι τον Ιούλιο

Μετά την σημερινή ψήφιση του μηχανισμού μειώσεων συντάξεων που μετατρέπει τις ασφαλιστικές εισφορές σε φορολογικά ποσοστά – αυτό ψηφίζουν επί της ουσίας- στόχος των Σοιμπλε – ΔΝΤ είναι να ζήσουμε μέχρι τον Ιούλιο σαν λαός, άλλο ένα ψυχόδραμα, ώστε οι «Πρόθυμοι» εν Ελλάδι, να συναινέσουν σε νέες

ακόμα πιο σκληρές «μεταρρυθμίσεις», είτε αυτές λέγονται προληπτικά μέτρα ή μέτρα κάβα.

Αυτό προκύπτει απο το γράμμα της Λαγκάρντ στο Eurogroup για προληπτικά μέτρα και χρέος που διέρρευσε φερέφωνο του Σοιμπλε κι απο την “κόντρα” Γαλλίας – Γερμανίας (ο καλός και ο κακός του σεναρίου) που δημοσίευσε το Spiegel . Με καρότο λοιπόν τις συζητήσεις για το χρέος, που Γερμανός αξιωματούχος τοποθετεί μετά το 2020, το δίδυμο της δυστυχίας Σοιμπλε – ΔΝΤ, ξεκίνησε μέρες τώρα παρασκηνιακά τους εκβιασμούς.

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες τα επόμενα μέτρα που παίρνουν σειρά, είναι ένα πακέτο νέων βαθέων περικοπών στις κύριες συντάξεις, επιπλέον σφαγές μισθών μαζί με νέα κύματα απολύσεων και κλείσιμο οργανισμών στο Δημόσιο μέχρι το 2020-2022, είτε ως κομμάτι ενός αναθεωρημένου προγράμματος (5,4 δις) είτε ως προληπτικά μέτρα +3,4δις αλλά με ρήτρα επιμήκυνσης χρέους μετά το 2022 και πλαφόν στο κόστος εξυπηρέτησης του, εφ’ όσον έχουν επιτευχθεί οι στόχοι πρωτογενούς πλεονάσματος μέχρι τότε.

Ουσιαστικά τα παραπάνω –προληπτικά μέτρα ή μέτρα κάβα- είναι τα εξοντωτικά μέτρα που συμφωνήθηκαν επί Παπαδήμου και καμία απο τις ελληνικές κυβερνήσεις που ακολούθησαν μέχρι σήμερα, δεν τόλμησαν να εφαρμόσουν.

Ομως η διαβολική παγίδα του 2015 ξαναστήθηκε πάλι.

Εκτός απρόοπτου «Σοιμπλε και κομπανία» με την απειλή –όπως έγραψα παραπάνω- της χρηματοπιστωτικής ασφυξίας, θα αποσπάσουν την Δευτέρα μια «ασαφή» δέσμευση απο την ελληνική κυβέρνηση μέχρι το κανονικό Eurogroup της 28ης Μάιου. Ετσι θα μπορούν να εκβιάσουν για την οριστική δέσμευση για τα προληπτικά μέτρα μετά το Βρετανικό δημοψήφισμα της 23ης Ιουνίου στην Αγγλία.

Μιλάμε για μέτρα που αν υιοθετηθούν απο μια νεκροζώντανη οικονομία, θα είναι η τελική καταστροφή για την κοινωνία. Εκτός απο αισχρά, γελοιοποιούν ακόμη μια φορά έναν ολόκληρο λαό και αναδεικνύουν με τον καλύτερο τρόπο την στάση κατοχής ενός άρρωστου γερμανικού κόμπλεξ, που ο Σοιμπλε πρώτος φαίνεται να τραβάει το σχοινί.

Σε ένα περιβάλλον αδίστακτων εκβιασμών, όπου το Brexit, οι Ισπανικές εκλογές, ο αναβρασμός στη Γαλλία απειλούν το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, που χτίστηκε εξαπατώντας με τον χειρότερο τρόπο την καλή πίστη των λαών, δίνεται

αναπάντεχα στους Έλληνες άλλη μια ευκαιρία να τεντώσουν κι εκείνοι το σχοινί, όπως επιχειρούν να κάνουν και οι υπόλοιποι νοτιοευρωπαίοι πολίτες.

Το θέμα είναι αν μπορούν, με μια πολιτική ηγεσία πολύ κατώτερη των περιστάσεων όπως είναι οι ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, οι «οχι σε όλα, δεν πληρώνουμε», το ΚΚΕ του «εμείς δεν θέλουμε να γίνουμε κυβέρνηση», η ΝΔ που είναι ενάντια στα μέτρα των μνημονίων αλλά τα ψηφίζει όποτε η κατάσταση κρίνεται παρακινδυνευμένη για τους δανειστές, το ΠΑΣΟΚ που περιμένει στην γωνία μπας και πάρει κανένα υπουργείο για να γίνει νταλαβέρι και την ΧΑ που εκμεταλλεύεται την φτώχεια την δυστυχία, την αμορφωσιά και την ξενοφοβία...

Νομίζω ότι πλέον είναι καιρός όλοι ΜΑΖΙ οι Έλληνες, να πάψουμε να στηρίζουμε μια προσπάθεια η οποία βλέπουμε που μας οδήγησε και που μας οδηγεί. Κι όσοι φοβούνται το πολιτικό κόστος σήμερα, ας έχουν στο μυαλό τους πως θα είναι όφελος βραχυπρόθεσμα.

Στην τρύπα που μας χώσανε, ας μην τους αφήσουμε να μας θάψουν κιόλας!

Πηγή: <https://www.facebook.com/denaxa/posts/10208106746279332>